

Το χέρι του Θεού στις υποθέσεις των ανθρώπων

*«Μεγάλα και θαυμαστά
τα έργα σου, Κύριε Θεέ
παντοκράτωρ· δίκαιαι
και αληθιναί αι οδοί σου,
βασιλεύ των αγίων. Τις
δεν θέλει σε φοβηθή,
Κύριε, και δοξάσει το
όνομά σου; διότι είσαι
μόνος όσιος, διότι πάντα
τα έθνη θέλουσιν ελθεί
και προσκυνήσει
ενώπιόν σου, διότι αι
κρίσεις σου
εφανερώθησαν.»*
— Αποκάλυψη 15:3,4

ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ που κατακλύζεται από προβλήματα και αβεβαιότητα, πολλοί αναρωτιούνται για το εάν ο Θεός ενδιαφέρεται πραγματικά ή όχι για τις υποθέσεις των ανθρώπων και για το τελικό τους μέλλον. Για πολλούς φαίνεται ότι οι δυνάμεις του κακού ήταν πολύ επιτυχημένες και ότι το μέλλον επιφυλάσσει μόνο προβλήματα και καταστροφές. Η πίστη των πολλών κλονίστηκε, τόσο στη Βίβλο όσο και στον Θεό, τον συγγραφέα της.

Ωστόσο, μια προσεκτική εξέταση της Βίβλου

αποκαλύπτει ότι ο Θεός έχει ένα συγκεκριμένο σχέδιο για το ανθρώπινο γένος και ότι μεγάλο μέρος του έχει αποκαλυφθεί σε εκείνους που έχουν αφιερώσει τις οδούς τους στον Κύριο. Στο εδάφιο Εφεσίους 1:9-11 διαβάζουμε: «Γνωστοποιήσας εις ημάς το μυστήριον του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν προέθετο εν εαυτώ, εις οικονομίαν του πληρώματος των καιρών, να

συγκεφαλαιώση τα πάντα εν τω Χριστώ και τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης. Εν αυτώ, εις τον οποίον και ελάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού.»

Το σχέδιο ή ο σκοπός του Θεού είναι αμετάβλητος, γιατί διαβάζουμε: «Ωμοσεν ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Εξάπαντος καθώς εβουλευθήν, ούτω θέλει γείνει· και καθώς απεφάσισα, ούτω θέλει μείνει.» (Ησα. 14:24) Και πάλι, ο Θεός λέει μέσω του προφήτη: «Ούτω θέλει είσθαι ο λόγος μου ο εξερχόμενος εκ του στόματός μου· δεν θέλει επιστρέψει εις εμέ κενός, αλλά θέλει εκτελέσει το θέλημά μου και θέλει ευοδωθή εις ο, τι αυτόν αποστέλλω.» —Ησα. 55:11

Τι κάνει, λοιπόν, ο Θεός από τότε που οι μεγάλες δημιουργικές πράξεις του καταγράφηκαν στο βιβλίο της Γένεσης; Κάποιοι θα μας έκαναν να πιστέψουμε ότι προσπαθούσε να προσηλυτίσει τον κόσμο και ότι αυτή είναι η κύρια αποστολή του Χριστιανισμού. Ωστόσο, ως θυμόμαστε ότι ο Θεός ποτέ δεν «προσπαθεί» να κάνει πράγματα. Όλα υπόκεινται στη θέλησή του και τίποτα δεν μπορεί να παρεμποδίσει την εκπλήρωση των σχεδίων του.

Η Αγία Γραφή μας πληροφορεί ότι για μια χρονική περίοδο, την οποία λέμε ως εποχή των Πατριαρχών, ο Θεός έδωσε την εύνοιά του σε ορισμένα άτομα και τα αντιμετώπιζε με τον δικό του περίεργο τρόπο. Μεταξύ αυτών ήταν ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ. Ο Θεός τους αντιμετώπισε μέσω μιας διαθήκης— ότι μέσω του «Σπέρματος», δηλαδή του απογόνου, του Αβραάμ, θα ευλογούνταν όλες οι οικογένειες της γης. — Γέν. 12:3• 22:16-18

Διάφορα έθνη έχουν χρησιμοποιήσει διαθήκες νόμου και τάξης για να ευλογήσουν τους υπηκόους τους.

Υπήρχε η Μάγκνα Κάρτα της Αγγλίας, που εκδόθηκε το 1215 μ.Χ., υπό τον βασιλιά Ιωάννη. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, το 1776, ήρθε η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, ακολουθούμενη από το Σύνταγμα και τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων - οι πρώτες δέκα τροποποιήσεις του Συντάγματος. Αυτά ήταν γενικά μια ευλογία στο ότι υπηρέτησαν για τη διατήρηση, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, του νόμου και της τάξης καθώς και για τη διατήρηση των προνομίων της ελευθερίας.

Το 1945 ένα μεγάλο μέρος του κόσμου προσυέγραψε τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Εκείνη την εποχή, αυτό αναφερόταν από ορισμένους ως «η τελευταία ελπίδα του κόσμου για ειρήνη». Τώρα, μετά από σχεδόν οκτώ δεκαετίες παραπαίων προσπαθειών, πολλοί αμφιβάλλουν εάν τα Ηνωμένα Έθνη έχουν μεγάλη επιρροή στην επικράτηση της ειρήνης στη γη—αυτή την πραγματική και διαρκή ειρήνη που οι άνθρωποι επιθυμούν τόσο ανυπόμονα και ειλικρινά.

Απέναντι από το κτίριο των Ηνωμένων Εθνών στην πόλη της Νέας Υόρκης, υπάρχει χαραγμένη σε έναν πέτρινο τοίχο η υπέροχη προφητεία του Μιχαία: «Και θέλουνσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουνσι μάθει πλέον τον πόλεμον.» (Μιχαίας 4:3) Αυτό επιθυμούν σχεδόν όλα τα έθνη, αλλά δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα με τις προσπάθειες των πεσμένων ανθρώπων. Μπορεί να επιτευχθεί μόνο από εκείνον στον οποίο έχει δοθεί ο τίτλος «Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης». — Ησα. 9:6

Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης θα εγκαθιδρύσει αληθινή και διαρκή ειρήνη σε εκπλήρωση αυτής της εξαιρετικής δήλωσης που έγινε στον Αβραάμ από τον Θεό, όταν του είπε: «Εξελθε εκ της γης σου, και εκ της

συγγενείας σου, και εκ του οίκου του πατρός σου, εις την γην την οποίαν θέλω σοι δείξει· και θέλω σε κάμει εις έθνος μέγα· και θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το όνομά σου· και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· και θέλω ευλογήσει τους ευλογούντάς σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρασθή· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης.» — Γέν. 12:1-3

Αφού ο Αβραάμ απέδειξε την πίστη του με την προθυμία του να ακολουθήσει τις οδηγίες του Θεού και να προσφέρει θυσία τον μονάκριβο γιο του Ισαάκ, ο Ιεχωβά του μίλησε ξανά, λέγοντας: «Επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελυπήθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, ότι ευλογών θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού· και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου.» — Γέν. 22:2,16-18

Ο Αβραάμ πέθανε χωρίς να εκπληρωθεί αυτή η υπόσχεση. Ωστόσο, επιβεβαιώθηκε στον «Σπέρμα» του—τον γιο του Ισαάκ—στον οποίο ο Θεός είπε: «Παροίκει εν τη γη ταύτη, και εγώ θέλω είσθαι μετά σου, και θέλω σε ευλογήσει διότι εις σε και εις το σπέρμα σου θέλω δώσει πάντας τους τόπους τούτους· και θέλω εκπληρώσει τον όρκον, τον οποίον ώμοσα προς Αβραάμ τον πατέρα σου· και θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού, και θέλω δώσει εις το σπέρμα σου πάντας τους τόπους τούτους, και θέλουσιν ευλογηθή εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γής· επειδή ο Αβραάμ υπήκουσεν εις την φωνήν μου.» — Γέν. 26:3-5

Πέθανε επίσης ο Ισαάκ, και η υπόσχεση δεν εκπληρώθηκε. Ωστόσο, ο Θεός επιβεβαίωσε και πάλι την υπόσχεση στον γιο του, τον Ιακώβ, λέγοντας: «Και θέλει

είσθαι το σπέρμα σου ως η άμμος της γης, και θέλεις εξαπλωθή προς δύσιν και προς ανατολήν και προς βορράν και προς νότον· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, και εν τω σπέρματί σου πάσαι αι φυλαί της γής.» — Γέν. 28:14

Η υπόσχεση επίσης δεν εκπληρώθηκε στις ημέρες του Ιακώβ. Μετά το θάνατό του, ο Θεός άρχισε να ασχολείται με τους δώδεκα γιους του, οι οποίοι έγιναν οι αρχηγοί των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, και το όνομα του Ιακώβ είχε αλλάξει σε Ισραήλ. (Γέν. 32:28) Τώρα φάνηκε το χέρι του Κυρίου στις συναλλαγές του με ένα έθνος— το έθνος του Ισραήλ. Ο Ιεχωβά είπε στον Ισραήλ ως έθνος: «Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών της γής· διά τούτο θέλω σας τιμωρήσει διά πάσας τας ανομίας σας.» — Αμώς 3:2

Η ιδιαίτερη εύνοια του Θεού έναντι του Ισραήλ διήρκεσε περισσότερο από δεκαοκτώ αιώνες. Μέσω του Μωυσή τους έδωσε το Νόμο του και θέσπισε τη διαθήκη του. Έστειλε τους προφήτες του σε αυτόν τον λαό για να τους συμβουλέψουν και να τους επιπλήξουν όταν ήταν άπιστοι στη διαθήκη τους. Όταν ήταν πιστοί σε αυτόν, ο Θεός ευλογούσε τους Ισραηλίτες σε αγαθά και στις αποθήκες τους, και τους έδιδε τη νίκη επί των εχθρών τους. (Δευτ. 28:1-9) Σύμφωνα με τους όρους της Διαθήκης του Νόμου, ο λαός του Ισραήλ ευλογήθηκε επίσης με την ευκαιρία να κερδίσει τη ζωή. Ωστόσο, αυτό απαιτούσε πλήρη υπακοή στον Νόμο, ο οποίος, ως μέλη μιας καταραμένης για την αμαρτία και ετοιμοθάνατης φυλής, ήταν πέραν των δυνατοτήτων τους.

Ο ΘΕΟΣ ΕΣΤΕΙΛΕ ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ

Κοντά στο τέλος της ειδικής περιόδου εύνοιας του Ισραήλ, το χέρι του Θεού φάνηκε στο μεγαλύτερο γεγονός που γνώρισε ο άνθρωπος. Έστειλε τον αγαπημένο του Υιό για να λυτρώσει την ανθρωπότητα από την

κατάρα της αμαρτίας και του θανάτου. Ο Προφήτης Ησαΐας έγραψε: «Ο λαός που περπατούσε στο σκοτάδι είδε ένα μεγάλο φως· όσοι κατοικούν στη γη της σκιάς του θανάτου, πάνω τους έλαμψε το φως». (Ησα. 9:2) Ο Ιησούς ήταν εκείνο το «αληθινό φως» που τελικά θα φωτίσει «κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο». — Ιωάννης 1:9

Ο Ιησούς περιόρισε το μήνυμά του στο έθνος του Ισραήλ. Έτσι οι Ισραηλίτες ήταν οι πρώτοι που έλαβαν την πρόσκληση να γίνουν μαθητές του. Ο Ιησούς είπε στους αποστόλους του: «Εις οδόν εθνών μη υπάγητε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθите· υπάγετε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. Και υπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες ότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών.» — Ματθ. 10:5-7

Μόνο μια μικρή μειονότητα των Ισραηλιτών δέχτηκε τον Ιησού και μετά την ανάστασή του έδωσε εντολή στους μαθητές του να είναι μάρτυρές του σε όλη τη γη. (Πράξεις 1:8) Ωστόσο, ο σκοπός αυτής της παγκόσμιας μαρτυρίας δεν ήταν για να προσηλυτιστούν όλοι να γίνουν μαθητές του Ιησού, αλλά, όπως είπε ο Ιάκωβος, ο Θεός ήθελε να βγάλει από τον κόσμο «έναν λαό για το όνομά του» για να συνδεθεί στον Ιησού στο μελλοντικό του έργο ευλογίας της ανθρωπότητας. — Πράξεις 15:14

Ο «τρόπος» με τον οποίο αυτοί καλούνται να περπατήσουν δεν είναι εύκολος. Ο Ιησούς είπε ότι αυτοί που θα ήταν μαθητές του θα έπρεπε να αρνηθούν τον εαυτό τους και να σηκώσουν τον σταυρό τους και να τον ακολουθήσουν. (Ματθ. 16:24) Αυτό σημαίνει να υποφέρεις και να πεθάνεις μαζί με τον Ιησού. Λίγοι στα επόμενα δύο χιλιάδες χρόνια από την επίγεια διακονία του Ιησού ήταν πρόθυμοι να ακολουθήσουν αυτό το δρόμο αυταπάρνησης και ταλαιπωρίας. Ως εκ τούτου, ο

Ιησούς αναφέρεται σε αυτά ως ένα «μικρό ποίμνιο» στο οποίο ευχαριστείται ο Πατέρας να δώσει τη βασιλεία. — Λουκάς 12:32

ΥΨΗΛΗ ΑΜΟΙΒΗ

Στον πλούσιο νεαρό άρχοντα ο Ιησούς είπε ότι ανταπατούσε όλα και τον ακολουθούσε θα είχε «θησαυρό στον ουρανό». (Ματθ. 19:21· Λουκάς 18:18,22) Ένας από αυτούς τους θησαυρούς θα είναι η θεϊκή φύση. (Β΄ Πέτ. 1:4) Όσοι είναι πιστοί θα λάβουν «δόξα και τιμή και αθανασία». (Ρωμ. 2:7) Πρέπει επίσης να βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό. —Αποκ. 20:4

Ο Απόστολος Παύλος μας πληροφορεί ότι ο Ιησούς και οι αληθινοί ακόλουθοί του της παρούσας εποχής, τα μέλη του «σώματος» του Χριστού, είναι στην πραγματικότητα το «Σπέρμα» που υποσχέθηκε ο Θεός στον Αβραάμ, το Σπέρμα που επρόκειτο να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης. (Γαλ. 3:8,16,27-29) Ο σκοπός της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού είναι να δοθούν οι υποσχεθείσες ευλογίες ζωής του Θεού στους ανθρώπους όλων των εθνών που δέχονται στη συνέχεια την παροχή ζωής που έγινε για αυτούς μέσω του θυσιαστικού θανάτου του Ιησού και που υπακούουν στους νόμους της βασιλείας του.

Το χέρι του Θεού στις ανθρώπινες υποθέσεις σε όλη την παρούσα εποχή λειτουργούσε στην επιλογή αυτής της αληθινής εκκλησίας του Χριστού. Αυτό το έργο συνεχίστηκε άγνωστο στον κόσμο γενικά, αλλά ευλογήθηκε ένδοξα από τον Κύριο. Με την ολοκλήρωση αυτού του έργου, το χέρι του Θεού θα φανερωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο μέσω των φορέων της βασιλείας του Χριστού.

Η λέξη εκκλησία —εκκλησιά στην ελληνική γλώσσα—σημαίνει έκκλητος (εκ του εκκαλώ συμφώνως

προς την αρχαίαν έννοιαν του ρήματος) συνέλευσις. Αφού κληθεί αυτή η τάξις εκ του κόσμου, σε όλους τους άλλους θα δοθεί η ευκαιρία να ακούσουν και να υπακούσουν. Ο Ιάκωβος είπε ότι τότε το «υπόλειμμα των ανθρώπων» και «όλοι οι Εθνικοί» θα έχουν την ευκαιρία να «εκζητήσουν τον Κύριο». Εξηγεί επίσης ότι «απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα αυτού». — Πράξεις 15:14-18

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΡΑ

Πιστεύουμε ότι το έργο του Θεού να επιλέξει από τον κόσμο αυτόν τον λαό για να είναι συνδεδεμένοι άρχοντες στη βασιλεία του Χριστού έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, πράγμα που σημαίνει ότι ο καιρός για τη φώτιση και την απελευθέρωση του κόσμου είναι κοντά. Ζούμε σήμερα στην πιο σημαντική περίοδο της παγκόσμιας ιστορίας. Ελάχιστα συνειδητοποιούν ακόμη οι άνθρωποι ότι το χέρι του Θεού φανερώνεται στα σημερινά παγκόσμια γεγονότα, ακόμη και όπως είχε προειπωθεί στις προφητείες της Βίβλου. Το σκοτάδι εξακολουθεί να σκεπάζει τη γη, αλλά σύντομα οι άνθρωποι θα δουν την αυγή μιας νέας μέρας - μια μέρα που θα γεννηθεί, σαν να λέγαμε, μέσα σε σύννεφα θλίψης.

Αυτή η νέα μέρα ξημερώνει ως αποτέλεσμα της Δεύτερης Παρουσίας του Ιησού. Η ξεκάθαρη μαρτυρία της Βίβλου είναι ότι ο Ιησούς επιστρέφει ως ένα ένδοξο θεϊκό ον, αόρατο για τα ανθρώπινα μάτια, αλλά με όλη τη δύναμη να διευθύνει τις υποθέσεις των ανθρώπων σύμφωνα με τη θεϊκή διευθέτηση. Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Ετι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζή.» —Ιωάννης 14:19

Οι αληθινοί και πιστοί ακόλουθοι του Ιησού θα μπορούν να τον βλέπουν, γιατί, στην ανάσταση,

υψώνονται στην ίδια θεϊκή φύση που κατέχει. Ο Ιωάννης έγραψε: «Εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί αυτόν καθώς είναι.», όχι όπως ήταν, «εν ταις ημέραις της σαρκός αυτού». — Α΄ Ιωάννου 3:1-3· Εβρ. 5:7

Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του Ιησού πριν από σχεδόν είκοσι αιώνες, οι μαθητές του τον ρώτησαν ποια θα ήταν τα σημάδια της δεύτερης παρουσίας του, ή παρουσίας του. Είπε ότι τότε θα υπάρξει «επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία, και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής.» — Λουκάς 21:25-27

Πολλά από αυτά είναι συμβολική γλώσσα. Ο κόσμος θα «δει» τον Ιησού σε ένα «σύννεφο». Μια παρόμοια σκέψη εκφράζεται στην Αποκάλυψη 1:7. Ένα κυριολεκτικό σύννεφο κρύβει. Ωστόσο, εδώ τα σύννεφα χρησιμοποιούνται για να συμβολίσουν την ταλαιπωρία και την αγωνία που περιγράφει ο Ιησούς. Αυτή η «θλίψη» θα βοηθήσει τελικά τον άπιστο κόσμο να «δει» ή να διακρίνει το χέρι του Θεού στις υποθέσεις των ανθρώπων μέσω της κατάρρευσης της δικής τους αμαρτωλής κοινωνικής τάξης ή κόσμου.—Ματθ. 24:21,22

Αυτός είναι ο κόσμος του οποίου είναι «θεός» και «πρίγκιπας» ο Σατανάς. (Β Κορ. 4:4· Ιωάννης 16:11) Είναι ένας «πονηρός αιών». (Γαλ. 1:4) Είναι η καταστροφή αυτού του αιώνος που προλέγεται στη Βίβλο και όχι το κάψιμο του κυριολεκτικού πλανήτη Γη. (Α Ιωάννου 2:15-17· Εκκλ. 1:4) Μπορούμε να χαιρόμαστε που αυτός ο παρών πονηρός αιών φτάνει στο τέλος του.

Ο Ιησούς είπε ότι η θλίψη που επρόκειτο να έρθει

στον κόσμο του Σατανά στο τέλος της αιώνος θα ήταν τόσο μεγάλη που, αν δεν συντομευόταν η περίοδος στενοχώριας, θα καταστρεφόταν κάθε σάρκα. Ωστόσο, μας διαβεβαίωσε ότι ο Ιησούς και οι αληθινοί μαθητές του, οι «εκλεκτοί», θα συντόμευαν αυτή τη μεγάλη «καιρός θλίψης», που θα ασκούσαν τη θεϊκή τους δύναμη να παρεμβαίνουν στις ανθρώπινες υποθέσεις μέσω της εγκαθίδρυσης της μεσσιανικής βασιλείας. —Δαν. 12:1· Ματθ. 24:22

Μια άλλη εκδήλωση του χεριού του Θεού στις υποθέσεις των ανθρώπων προλέγεται από τον Προφήτη Δανιήλ. Σε μια αναφορά για τους άρχοντες της γης στο τέλος της παρούσας χριστιανικής εποχής, η προφητεία του Δανιήλ δηλώνει: «Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων, θέλει αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν θέλει φθαρή· και η βασιλεία αύτη δεν θέλει περάσει εις άλλον λαόν· θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας ταύτας τας βασιλείας, αυτή δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας.» — Δαν. 2:44

Ο Σοφονίας 3:8,9 λέει, «Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύουσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.»

Αυτά είναι δυνατά λόγια. Υποδηλώνει ξεκάθαρα το χέρι του Θεού στις υποθέσεις των ανθρώπων, θέτοντας ένα τέλος στην τρέχουσα κοινωνική τάξη του κόσμου και εγκαθιδρύοντας μια νέα τάξη στην οποία όλοι οι άνθρωποι θα υπηρετούν τον Κύριο «υπό ένα ζυγόν». Χαιρόμαστε που η πλήρης εκπλήρωση της προφητείας είναι τόσο

κοντά• ότι σύντομα, μέσω του Χριστού και της αναστημένης αληθινής εκκλησίας του, ο Θεός θα στείλει ένα αγνό μήνυμα αλήθειας στους ανθρώπους, προκαλώντας τη γνώση της δόξας του να γεμίσει τη γη, «όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα». —Ησα. 11:9• Hab. 2:14

Αιώνες πριν έρθει ο Ιησούς στη Γη κατά την Πρώτη Παρουσία του, ο Προφήτης Ησαΐας προείπε: «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνας, Άρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώση αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνας. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» —Ησα. 9:6,7

Αυτή η προφητεία άρχισε να εκπληρώνεται με τη γέννηση του Ιησού, αλλά η προεπισκόπηση της για τη μεσσιανική βασιλεία στα χέρια του Ιησού δεν πραγματοποιήθηκε ακόμη. Ωστόσο, ζούμε τώρα «την ημέρα της προετοιμασίας του» για την επερχόμενη ένδοξη εποχή της ειρήνης και της δικαιοσύνης. (Ναχ. 2:3,4) Γνωρίζουμε ότι όταν η νέα παγκόσμια κυβέρνηση εδραιωθεί σταθερά στους «ώμους» του Πρίγκιπα της Ειρήνης, όλα τα σημερινά περίπλοκα προβλήματα της ανθρωπότητας θα λυθούν. Τότε, μετά από τόσους πολλούς αιώνες, τα έθνη δεν θα μάθουν πια τον πόλεμο.

Το οδυνηρό πρόβλημα της ασθένειας και του θανάτου θα λυθεί τότε επίσης, γιατί ο Ιησούς θα είναι ο «αιώνιος Πατέρας» του κόσμου—δηλαδή αυτός που θα δώσει αιώνια ζωή. Ο Παύλος έγραψε ότι ο Χριστός θα βασιλεύει μέχρι να τεθούν όλοι οι εχθροί κάτω από τα

πόδια του και ότι ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος. (Α' Κορ. 15:25,26) Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς έναν κόσμο στον οποίο δεν θα υπάρχει ασθένεια, πόνος, δάκρυα, θάνατος. Ωστόσο, ο θάνατος του Ιησού ως Λυτρωτής της ανθρωπότητας από την αμαρτία και τον θάνατο, προμήθευε ακριβώς αυτές τις ευλογίες, και θα είναι διαθέσιμες για τους ανθρώπους μέσω των υπηρεσιών του βασιλείου του. — Ησα. 25:6-9; • 33:24 • Αποκ. 21:2-5

Ο Απόστολος Πέτρος εξήγησε ότι κατά τη διάρκεια της Μεσσιανικής βασιλείας θα υπάρξουν «καιροί αποκατάστασης όλων των πραγμάτων» και πρόσθεσε ότι αυτός ο ένδοξος καιρός ευλογίας είχε προβλεφθεί από το στόμα όλων των αγίων προφητών του Θεού από τότε που ξεκίνησε ο κόσμος. (Πράξεις 3:20,21) Αποκατάσταση σημαίνει αποκατάσταση, και μεταξύ των πραγμάτων που πρέπει να αποκατασταθούν στην ανθρωπότητα είναι η υγεία και η ζωή.

Αυτό θα περιλαμβάνει όλους εκείνους που πέθαναν προηγουμένως και «κοιμούνται» στους τάφους τους. (Ιωάννης 11:11-14 • Α' Θεσ. 4:13,14) Η Βίβλος χρησιμοποιεί τη φράση «αντίλυτρον για όλους» για να περιγράψει το έργο της λύτρωσης του Ιησού, και ο Ησαΐας έγραψε ότι «οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουν απολαύσει· η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουν φύγει.» — Α' Τιμ. 2:3-6 • Ισ. 35:10

Τότε όλοι θα γνωρίσουν τον αληθινό Θεό, «από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών». (Ιερ. 31:34) Θα έχουν μάθει το νόημα του εναρκτήριου κειμένου μας, ότι «μεγάλα και θαυμαστά » είναι τα έργα του. Δεν είναι περίεργο που ο Ιωάννης ρώτησε: «Τις δεν θέλει σε

φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το όνομά σου; διότι είσαι
μόνος όσιος, διότι πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και
προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι αι κρίσεις σου
εφανερώθησαν.» — Αποκ. 15:3,4 ■